

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 142
din 22.02.2017

Dosar nr.: 551/2016

Petiția nr.: 4975/23.08.2016

Petent:

Reclamați:

Obiect: refuzul accesului în incinta barului ...

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

I.1.1.

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petentul a fost martorul unui incident petrecut în incinta barului ..., un prieten al acestuia fiind acuzat de dispariția sumei de 20 de lei de către administratorul localului. În ziua următoare prietenul petentului a fost invitat să părăsească locația, petentul nefiind implicat. În aceeași zi, petentul s-a întors la bar dar nu a mai fost primit, salariata comunicându-i că „șefa i-a spus să nu îl servească”.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Părțile au fost citate pentru data de 27.09.2016 la sediul CNCD.

3.3. La termen au lipsit părțile

3.4. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

4.1.1. Petentul arată faptul că a fost martorul unui incident petrecut în data de 05.08.2016, în incinta barului de zi ..., respectivo discuție între administratorul barului (partea reclamată) și un prieten al petentului.

4.1.2. Urmare acelei discuții, a doua zi – 06.08.2016, a apărut un afiș prin localul respectiv își rezerva dreptul de a-și selecta clientela. Petentul a întrebat dacă este vizat și angajata locului i-a spus că nu se referă la el (la ora 10). După 20 de minute a apărut și prietenul petentului, cel care avusese discuția cu administratorul care s-a așezat la aceeași masă.

4.1.3. Angajata localului i-a spus celeilalte persoane că patroana i-a interzis să îl servească și la scurt timp au venit angajații unei firme de pază care au avut discuții în contradictoriu cu petentul și prietenul său. Prietenul petentului a părăsit localul, ulterior plecând și petentul.

4.1.3. În cursul aceleiași zile, petentul a revenit și angajata barului i-a comunicat că anunțul este valabil și pentru petent.

Susținerile părții reclamate

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, petentului i s-a interzis accesul în cadrul unui local datorită unor discuții purtate de un prieten al acestuia cu administratorului localului respectiv.

5.2. În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă.

5.3. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

5.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.5. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate.

5.6. Față de susținerile petentului, și din punctul de vedere al incidenței art. 2 al O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, Colegiul Director observa că în fapt, aspectele invocate în cauză, corelativ circumstanței concretizate generic în restricție, excludere, deosebire, preferință, se circumstanțiază, ipso facto în primă instanță, prin refuzul accesului în localul „...”.

5.7. Colegiul director mai reține că în lumina art. 20 alin. 6 din OG nr. 137/2000, în materia discriminării sarcina probei este împărțită în sensul că petentului îi revine sarcina să dovedească existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări. În acest sens, constată că petentul nu a depus nicio probă.

5.8. Având în vedere cele de mai sus și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul director reține că fapta de discriminare nu este probată. Prin urmare, Colegiul consideră că nu se pot reține probe din care să reiasă susținerile petentului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu se pot reține mijloace de probă care să determine incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

BERTZI THEODORA – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 23.02.2017

M/R – T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.